TAJNÝ CIRKUS

Diana Mašlejová

Ilustrovala
Katarína Gasko

Albatros

albatros

Diana Mašlejová

TAJNÝ CIRKUS

Ilustrovala Katarína Gasko

Albatros

Přeložil Milan Žáček

Translation © Milan Žáček, 2016
© Diana Mašlejová, 2016
Illustrations © Katarína Gasko, 2016
ISBN 978-80-00-04212-1

Představte si cirkus. Ale pozor! Ne takový, který přijede na louku, postaví šapitó a udusá trávu. Mám na mysli úplně jiný cirkus, neviditelný! Nebojte se, neschovává se pod čarovný plášť kouzelníka ani nemá velikost dětské botičky, je zkrátka pečlivě ukrytý před zraky lidí. Téměř nikdo o něm neví, nikdo o něm neslyšel, ani neuslyší. Je to totiž tajný cirkus. A představte si, že tento tajný cirkus se najednou objeví pod vaším domem ve sklepě, u babičky v komoře (samozřejmě pokud by to byla opravdu obrovská komora) nebo u tety Běty v kuchyni. Že jste o něčem takovém ještě neslyšeli? To nic, ani já. Tedy dokud jsem ho nespatřila na vlastní oči. A přesně o tom vám chci vyprávět.

Ten náš tajný cirkus, to je taková podivná věc. Přes den se všichni tváří, jako by neexistoval, ale sotva nastane první noc v měsíci, začnou se najednou dít hotové divy. Dutemple je jeden ze dvou nejlepších tajných cirkusů na světě (o tom, který je ten druhý, vám povím později) a shodou okolností se nachází ve Francii. A protože je Dutemple nejlepší, není jen tak pro leckoho. Navštěvují ho pouze velcí páni ve fraku, dámy v barevných kloboucích a sem tam vpustí principál na představení i nějaké to natěšené dítko z ulice.

A teď to důležité! Cirkus Dutemple je přes den jen obyčejný hotel. Vznikl už velmi dávno v jedné malé pařížské uličce, a přesně na druhé straně přes řeku se nachází slavná Eiffelova věž. Ale kam se hrabe Eiffelovka na nepřekonatelný, jedinečný, fantastický cirkus Dutemple! Kdyby byla menší, možná by ji principál z lítosti vzal dovnitř, ale jelikož je Eiffelovka obrovská, musí jen tiše stát, závidět a občas svítit. Jak se tenhle malý pařížský hotel jmenuje, to vám prozradit nesmím (slíbila jsem to principálovi), ale můžu vám říct, že má jen tři poschodí, deset pokojů, malou recepci a docela nový výtah, který vyrobili pro líné turisty.

Náš hotel, nazvěme ho pracovně třeba Bonpin, má ale i podzemí. Zamčené – tajné útroby, do kterých kdybyste nakoukli (ale to se ještě žádnému jinému turisto-

vi kromě mě nepodařilo), spatřili byste nádherné pódium se zdobenými kulisami, které malovala slavná japonská umělkyně Tseng-Kjang, a před ním hlediště s červenými sametovými sedadly s černými růžemi, které vyšívala principálova babička Eleonora. A právě tady, v místnosti bez oken, kde v noci svítí pouze velké svíce z jednoho starého francouzského zámku, se jednou do měsíce odehrává představení slavného cirkusu Dutemple.

Ale přesuňme se prozatím z podzemí cirkusu o poschodí výš, kde právě rodinka turistů tlačí své kufry k recepci hotelu Bonpin. Vypasený chlapec s tabletem, malé děvčátko se zrzavými vlasy a jahodovým lízátkem, unavený tatínek a vyčerpaná maminka. Rodinka přivlekla zavazadla k dřevěnému pultu, zpoza něhož vykoukla směšná hlava recepční Hildy.

„Můžu vám nějak pomoci?“ zeptala se Hilda, v běžném životě recepční, v tajném cirkusáckém světě artistka s ohnivými kruhy.

„Máme tu nocovat… promiňte jíst… ach, pardon, ubytovat se na tři dny,“ řekne z posledních sil tatínek.

„Myslím, že za sebou máte dlouhou cestu. Dám vám tedy pokoj, ve kterém budete spát sladce jak v cukrové vatě,“ mrkla Hilda na holčičku, která překvapením přestala lízat jahodové lízátko. Maminka si ztěžka vzdychla. Ještě nikdy v hotelu nespala sladce a vůbec si neumí představit, jestli je příjemné spát v cukrové vatě. Ale Hilda ví svoje a vůbec nebyla překvapená, když jí rodinka při odjezdu řekla, že se jí v Paříži zdálo o samých sladkostech.

Hilda kráčela s rodinkou po schodech do třetího poschodí, protože se opět pokazil výtah. Má mohutné tělo, husté zlaté vlasy, které vypadají jako prales, velké růžové líce a fialové nařasené šaty. Tatínkovi se zdál její vzhled a oblečení velmi podivné, ale ještě víc by ho překvapilo, kdyby uviděl malého kulíška, jak nenápadně vykukuje z Hildiných vlasů. Kulíška, nejmenší evropské sovičky, si ovšem všimla holčička. A protože to byla chytrá holčička, ani nemukla.

Hilda s rodinkou už byla téměř ve druhém poschodí, když z jednoho pokoje vyšel Oliver. V běžném životě hotelový instalatér, v tajném cirkusáckém světě žonglér, který umí ve vzduchu přehazovat třiatřicet hrášků a přitom stát jednou nohou na provaze uchyceném sto třiatřicet centimetrů nad zemí. Oliver právě vyšel